

1979. Desuden skal ca. 5.000 personer have et jobtilbud i løbet af 1. kvartal 1979.

Af de 9.000, der skal have et jobtilbud inden 1. januar 1979, skønnes det på nuværende tidspunkt, at man ikke vil kunne nå at fremskaffe arbejdstilbud til omkring en fjerdedel, d.v.s. ca. 2.000. Det skønnes, at disse personer vil få en forlænget ledighedsperiode på gennemsnitlig ½ måned.

Hertil kommer, at de fleste af de ca. 5.000 personer, der skal have et jobtilbud i første kvartal 1979, må forventes at få en tilsvarende forlænget ledighedsperiode, fordi der først skal skaffes arbejdstilbud til de personer, der skulle have haft et tilbud inden 1. januar 1979.

Skønmæssigt vil de øgede udgifter til arbejdsløshedsdagpenge udgøre 20 mill. kr. svarende til dagpenge i en ½ måned til 7.000 personer. Heroverfor vil der være en besparelse på den statlige genoptræningsydelse, idet oprindeligt 12.000 forventedes at skulle have jobtilbud i løbet af 4. kvartal 1978. I konsekvens heraf vil regeringen ved ændringsforslag til finanslovsforslag for 1979 søge tilskuddet til genoptræningsydelsen til langtidsledige nedsat med 20 mill. kr.

Forslaget indebærer ingen administrative konsekvenser.

I bilag til lovforslaget er de gældende regler i arbejdsløshedsloven og ændringerne heri gengivet.

Bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Forslaget indebærer, at arbejdsministeren kan oprette (opretholde) et antal øvrige arbejdsformidlingskontorer ud over de 14 kontorer, der er nævnt i § 5, stk. 1.

Bestemmelsen må ses på baggrund af et udtalt ønske i befolkningen om på lokalt plan at bevare et nært samarbejde mellem områdets arbejdsformidlingskontor og henholdsvis arbejds søgende, arbejdsgivere, lokale kommunale myndigheder og organisationer om det publikumvendte arbejde. På grundlag af lokalkendskab vil stillingtagen til problemerne ofte kunne ske hurtigere.

Det er ved regionaliseringens gennemførelse tanken at opretholde de 13 arbejdsformidlingskontorer, som i dag har hjemmel i lovens § 107.

Såvel chefer for kontorerne nævnt i § 5, stk. 1, som chefer for kontorerne nævnt i § 5, stk. 2, får tillagt titlen arbejdsformidlingschef, men der vil blive forskelle i stillingsfunktionerne.

I det daglige publikumvendte arbejde skal *samtlig*e arbejdsformidlingschefer stå som ansvarlige ledere af alle aktiviteter af formidlingsmæssig karakter inden for deres geografiske område. Som eksempler på disse opgaver kan nævnes:

Ordremodtagelse, anvisning, kontrol, føring af arbejds giverkartotek og stamkort, arbejds konsulentvirksomhed og erhvervsvejledning.

Løsning af opgaver i samarbejde med kommuner vedrørende dagpengelov og bistandslov.

Ekspedition og udbetaling af mobilitetsfremmende ydelser, lærlingetilskud m. m.

Behandling af lærekontrakter.

Samarbejde og tilsyn med lokale arbejdsløshedskasser, herunder disses anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

Vægringssager.

Formidling til andre nordiske lande.

Ud over disse opgaver vil de 14 regionsarbejdsformidlingschefer få pålagt ansvaret for en række administrative opgaver, der med fordel kan udføres centralt. De væsentligste blandt disse vil være:

Ansvaret for betjeningen af regionens arbejdsmarkedsnævn, både ved forberedelse af oplæg til nævnsmøder og ved gennemførelsen af nævnsvedtagelser.

Udarbejdelse af prognoser og analyser vedrørende beskæftigelsesforhold.

Den overordnede ledelse i spørgsmål, hvori arbejdsmarkedsnævnene er eller fremover gores medbestemmende.

Administrative ledelsesopgaver med hensyn til budget- og regnskabsvæsen.

Varetagelse af kontakten med andre myndigheder og organisationer om løsning af generelle problemer i regionen.

Fordeling af personale på regionens forskellige kontorer.

Ved udformningen af forslaget om oprettelsen (opretholdelsen) af andre arbejdsformidlingskontorer har udgangspunktet været ønsket om at fastholde de nuværende 13 arbejdsformidlingskontorer, som ikke er beliggende i de udpegede regionsbyer. Dette antal bør dog kunne justeres i begrænset omfang, hvis der viser sig tungtvejende behov herfor. Justeringer kan tænkes i form af nedlæggelse af et eksisterende arbejdsformidlingskontor, ændret geografisk beliggenhed af et bestående arbejdsformidlingskontor eller eventuelt oprettelse af nye kontorer. Denne behovsvurdering må først og fremmest finde sted i arbejdsmarkedsnævnene